

הדברים של מר גריין

כתב איין מסדר
צייר ג'ון ריקי

**כל הבוקר חלב מר גריין את הפרות.
כעת כאב לו הגב.**

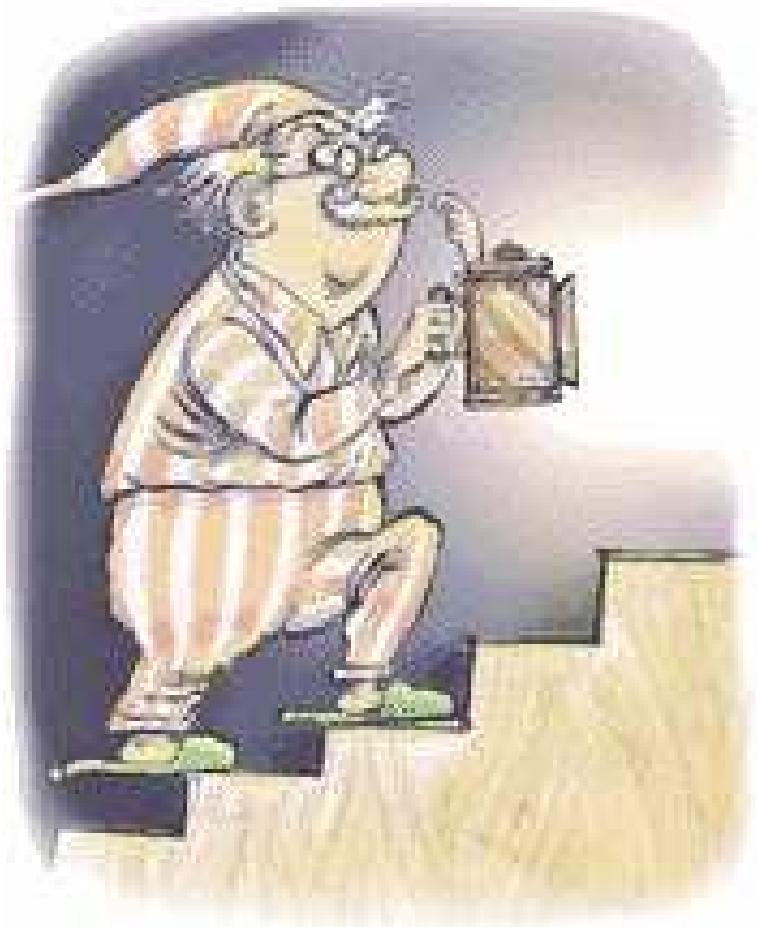
אחרי שזרע חיטה כל לאחר הצהרים,
ותיקן גדרות כל הערב, עכšíו, תור
פייהוק גדול גירר את עצמו לחדר שינה
ונשכב בORITYתו הרכה. המזרן היה מלא
ኖצחות רכחות ומנופח בבועות אויר. ממש
גן עדן!

"אני כל כך עייף!" הוא נאנח. עיניו מצמכו עוד קצת ובקרוב נשמעו רק הנחירות: "סנורר סנורר.." איזה לילה נהדר. ה策צרים צרכטו, הצפרדעים קראקו ומר גריין הפליג בחלומות הלילה השקט.

**אך טרם יכול היה לש��וע ממש בחלום,
נשמע פרץ של רעש מעליית הגג, ונתוץ
את השקט:
רייך, רק בעלית הגג.
רייך, רק בעלית הגג.
רייך
ראק
רייך' רק' רק'
מר גryn כיסה את אוזניו ולא הבין מי
עושה את כל הרעש הזה.**

**הוא עלה במדרגות החורקות, פתח את
דלת עליית הגג**

וכמעט ונפל מהתפעלות

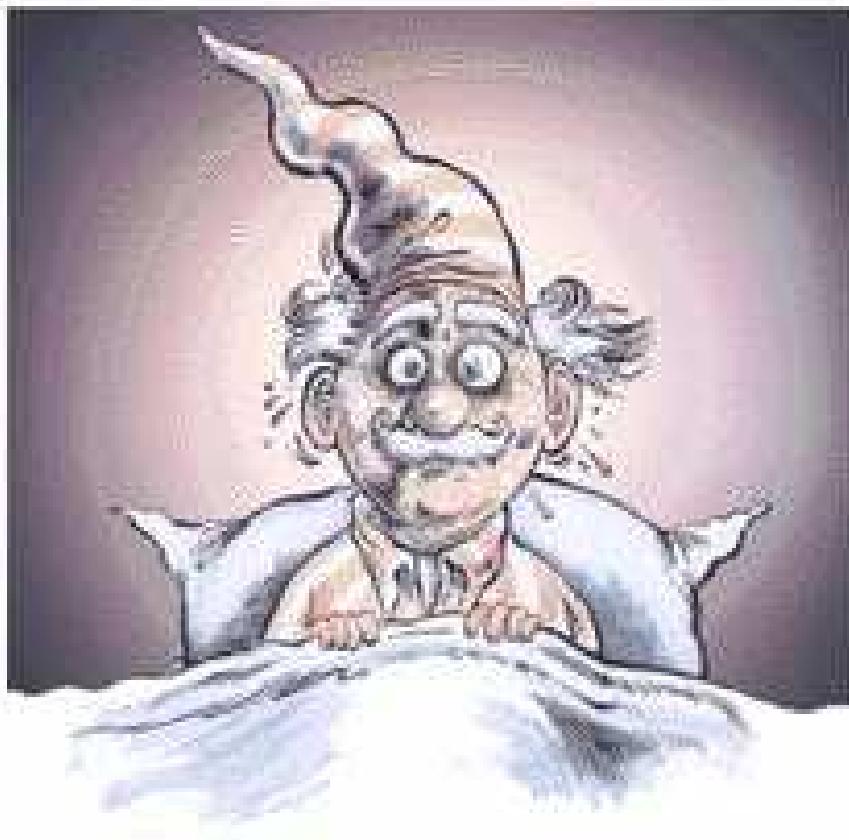
שלושה דביבונים ישבו על קרש חורק,
שלבו את רגליים ושרו שיר מגוחך:
רייך, ראק בעלית הגג.
רייך, רاك בעלית הגג.
רייך
ראק
רייך! רاك! רاك.

את זה מר גריין לא יכול היה לסבול. הוא
נעשה תחילת אדום, אחר כך כחול,
ובבסוף, כשהוא סגול מרובה כאב התפרץ
בצעקה:
"תשתקו!"

אבל הדביבונים, בלי לשים לב עליו,
הביתו ימינה, הביתו שמאליה, כשכשו
בצנבות ושרו בכל הכוח:
רייק, ראק בעליית הגג.
רייק, ראק בעליית הגג.
רייק
ראק
רייקי ראקי ראק

מר גרין ירד במדרגות וחזר למיטה. הוא התגלגל כל הלילה ללא שינה ושמע את השיר המגוחך כל הלילה. ובבוקר ממש לא האמין, אבל הדיביבונים עדין שרויו. הוא זרק מרוב כעס נעל ישנה לתוך עליית הגג וצעק: "האם אתם שרים, לא ישנים כלל?"

**כדי להתפטר מהדביבונים הוא נסע
העיר וקנה את מלכודת הדביבונים
הטובה ביותר שניתן היה להשיג.
מלכודת "אקסטרה- סופר-אנטי-דביבון
מוס' 16. "**

הוא חזר הביתה עייף, אך עצם הרעיון
שיתפוא את הדביבונים המגוחכים נתן
לו כוח חדש. למרות כאב הגב הוא חלב
את הפרות.

**בפיוק רחוב זרע את החיטה, תור
גרירת רגליים תיקן את הגדר.**

בסוף לקראת לילה הוא נכנס לעליית הגג והתקין את המלכודת. הוא הופתע שהדיבינוים אינם, אבל בטוח היה שהם יחזו. ובמיוחד הדיבינוים האלה. הם רוצים שהוא ממן.

אר הוא היה עייף מדי כדי לנחש זאת, וחזר לחדר השינה, נפל למיטה הרכה, מצמצ בعينיו.

"סנורר... סנורר..."

**איזה לילה נחדר. הצראים צראו,
הצפרדעים קראקו ומר גריין הפליג
בחלומו.**

אר בשקט הלילה נשמע שוב:
ריין, רק בעליית הגג.
ריין, רק בעליית הגג.
ריין
ראק
ריין רקן רקן

**גרין רץ במדרגות אל עליית הגג, בטוח
שימצא את הדביבונים כלואים במלכודת
שלו.**

**אר שנכנס לא יכול היה להבין:
הדברים הפכו את המלכודת
למקפה, נתרו עליה כמו כדורי גומי
ושרו שוב בקול גדול.**

**הוא נשם עמוק, דפק ברגל וצעק:
"שקט!!"**

אר הדביבונים לא שמו לב עליהם. הם
הביתו אנה ו安娜, כשכשו ב贊בות ושרו
בכל הכוח:
ריַק, רָאָק בְּעִלִּית הַגֶּג.
ריַק, רָאָק בְּעִלִּית הַגֶּג.
ריַק
רָאָק
ריַקִּי רָאָקִי רָאָק.

מר גrin חזר למיטה. התgalgal שוב כל
הלילה בלי לישון, כשהוא שומע את
השיר המגוחך שוב ושוב.
בבוקר, ברוב ייאוש הוא רץ לספרייה כדי
למצוא ספר בו כתוב איך להתפטר
מדיבוניים.

בכעס גדול הוא ניגש לשולחן וזעך: "אני רוצה ספר על דיביבוניים!"
"ששש.." אמרה הגברת פימפרניך,
הספרנית "דבר בשקט!"
אבל גryn, מותש מחוסר שינה לא יכול היה לחייב ורק קרא: "אני רוצה לסלק מיד שלושה דיביבוניים גסי רוח מעליית הגג שלי!"
"ששש.." אמרה הגברת פימפרניך
שוב. כדי להשתיק אותו היא נתנה לו ב מהירות ספר **"סילוק של דיביבוניים גסי רוח"**. מר גryn התישב ליד השולחן הקרוב ודפדף ב מהירות.

"זהו זה! זהו זה!" קרא כשהוא מציביע על עמוד 101 "דביבונים אחדים שונים מוסיקה רוק'נ'-ROL חזקה!" "ששש.." לחשו כל יושבי הספרייה. מר גריין רץ מהספרייה לחנות מוסיקה הקרובה וקנה מיד נגן דיסקים מלא מוסיקה רוק'נ'-ROL חזקה. הוא רץ איתו מיד הביתה.

**הוא שוב חלב את הפרות, זרע חיטה
ותיקן גדרות, וגמר את העבודה לפנוט
רדת החושר.**

"אָוֹוֹר" אֵיר כָּאָב לוּ הַגָּב. אֶרְכָּדִי
לְהַתְּפִּטְר מְדִבְּבוֹנִים הוּא עַלְהָ שׁוּב
לְמַעַלָּה. הִיָּה שָׁם אַי-סָדָר גָּדוֹל, אֶרְכָּהוּא
מַצָּא מָקוֹם כָּדִי לְשִׁים אֶת נֶגֶן הַדִּיסְקִים.

"אוור" צעק כשרש חד שרט לו יד.
"לא פלא שם עזבו. איך אפשר לישון
כאן בבלג'ן זהה!" אך עדין חشد שם
עוד יחזרו. הם רצוי משהו ממנהו, ובטע
יבואו עוד.

כדי להבטיח שלא יחזרו הוא סידר את
נגן הדיסקים ושם את מוסיקה רוק'נ'רול
החזקת ביטר.

"זה צריך להועיל" אמר, כשהוא יורד במדרגות לחדר השינה שלו. "הו, גמרנו עם דיבוניים!" הוא נאנח כשהוא נשכב בORITY הרכה, ונושם את האוור הצח.

עיניו התחילו להיעצם אבל.. "בום..
בום.."

צרצרים לא צרצרו, צפרדעים לא קרכנו
ורק מוסיקה חזקה נשמעה ומישחו שר
חזק.

גרין רץ במדרגות, פתח את הדלת ולא
יכול היה להאמין.
הדביבונים רקדו, קופזו, התגללו ושרו:
רייק, רקע בעליית הגג.
רייק, רקע בעליית הגג.
רייק
ראק
רייקי רקוי רקע.

גרין ירד לברכיהם והתחנן: "די! די! אינני
יכול יותר! עשה את הכל, אתן לכם את

עלית הגג כולה לישון בה!"

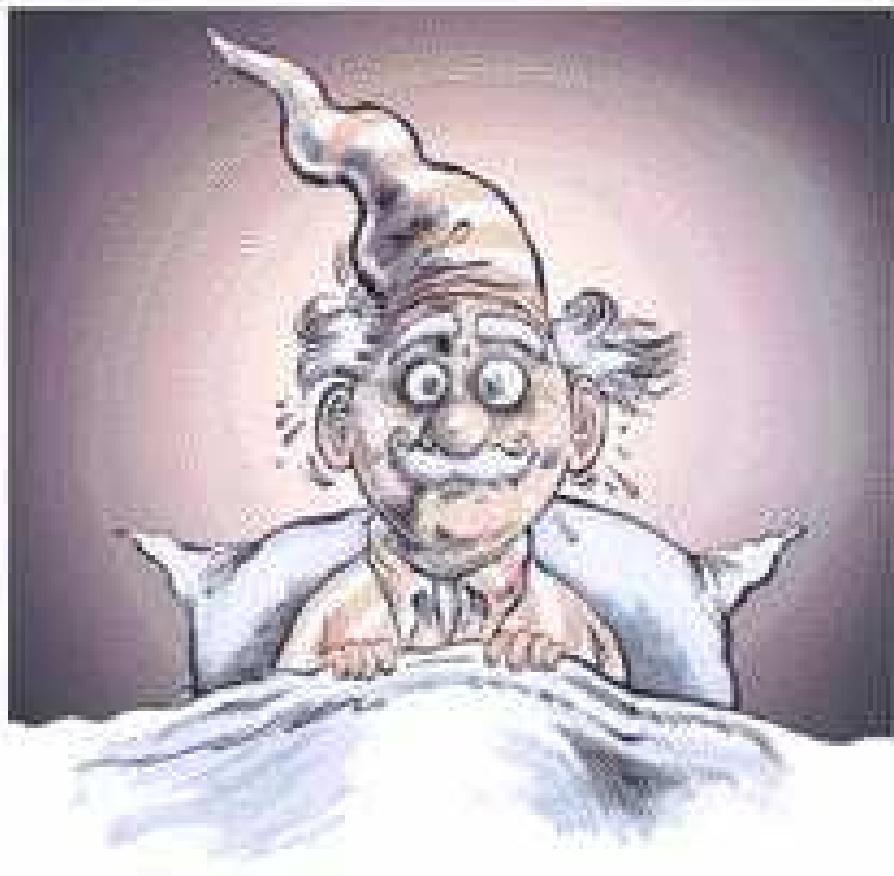
אר הדביבונים היי עסוקים בריקוד ולא
הביתו בו אפילו, אלא רק ריקדו ושרו.

**גרין ירד לחדרו, שם ראשו מתחת
לכרית. התגלgal אנה ו安娜 בMITTEDה.
השיר הזה שיגע אותו. הוא עליה שוב
לעלית הגד.**

הוא התacen: "אתן.. אתן לכם את החדר
הגדול שלי. יש שם ספה רכה וכמה
כריות רכות זהה מאד נוח!"
אר הדביבונים היי עסוקים ועדין לא
הביתו בו, אלא רק רקדו ושרו.

גרין ירד שוב במדרגות, שם שתי כריות על אוזניו, התגלגל במיטה. אבל השיר זהה המשיך לשגע אותו. הוא חזר לעליית הגג.

הוא ניחש כבר מה רוצים הדיבוניים.
בוקר התקרב וגרין ידע שהדיבוניים
ירצו לישון. הוא מאד לא רצה לומר זאת
אר זו הייתה הדרך היחידה. הוא מילמל:
"אתן.. אתן.. לכט את המיטה הגדולה
והרכה שלי, כדי שתוכלו לישון."

"אתן.. אתן.. לכם את המיטה הגדולה
והרכה שלי, כדי שתוכלו לישון. בעצם
אלך לישון בעליית הגג."

הדביבונים הרימו את אפייהם וננדו
בראשם, תוך נהימה חזקה.

הדביבונים שמעו על המיטה הרכה, וראו
שהבוקר מתקרב. זה בדיק מה שם
רצו! הם הפסיקו לשיר וזקפו את
אוזניהם.
גרין ראה שהם מקשיבים לו וחזר על
דבריו:

**עיף ללא גבול החליט גrin לוותר על
עבודות היום וصاحب את כל המיטה
לעלית הגג. זהו, גמור. הוא הפסיד
בקרב אבל לפחות עכשו יהיה שקט.
הוא נשכב בין שני קרשים ומהר מאד
נרדם תוך נחירות חזקות.**

**הדביבונים צחקו ורצו למטה במדרגות,
لتוך מיטתו הרכה של גריין. אחרי ששרו
כל הלילה הגרונות שלהם כאבו והיו
עיפויים גם הם.
הם נשככו במיטה רכה של גריין, כולם
ביחד.
איזה יום נהדר כדי לישון. שמש זורחת,
רוח קלה נושבת. עיניהם התחלו
להתעכם..**

הם רצו במדרגות, פתחו את הדלת ולא
יכלו להאמין: זה היה גריין, שחלם על
דיבובנים ותוך שינה שר את השיר
שמע כבר כל כך הרבה פעמים:

אר פתאום זקפו את אוזניהם. קרה
משהו איום. משהו שלא יכולים לסבול!
עלית הegg נשמעו רעשימים חזקים.

ריין, ראק בעליית הגג.

ריין, ראק בעליית הגג.

ריין

ראק

רייני ראקי ראק

**מספיק היה לשמוע איך מר גryn שר,
אבל לשמעו אותו שר את השיר המגוחך
שליהם.. זה היה יותר מדי.
הדיביבונים עזבו מיד ולא חזרו כבר
לبيתו של מר גryn.**

הוא לא חלב את הפרות, לא קצר חיטה
והגדרות נשארו פרוצים באותו היום.
גרין ישן סוף סוף וחלם חלומות בזריחת
השמש היפה.. שוב במיטה הגדולה
והרכה שלו.